

برسد به دست رئیس جمهور
ورئیس قوه قضاییه

اهالی ادبیات از اقدامات مورد انتظارشان می‌گویند

کپی‌رایت، حذف یارانه کتاب و دادگاه تخصصی

ادبیات

امینی هم مشکلات حقوقی و قانونی مؤلفان و مصنفان را پیگیری کرده و هم به عنوان خالق چند کتاب، با خلأهای حوزه نشر مواجه بوده است. از همین روست که یکی از بهترین گزینه‌ها برای پاسخگویی به پرسش‌های امروز جام جم می‌تواند باشد.

دولت؛ حذف یارانه‌های کتاب

اسماعیل امینی می‌گوید فرآیندهای موجود در بازار کتاب باید به حالت طبیعی خود بازگردد. چنین مطلوبی بطور حاصل می‌شود؟ او معتقد است همه یارانه‌های حمایت از صنعت نشر باید متوقف شود؛ «پول هنگفتی است؛ مبلغی که با آن از صنعت نشر در کاغذ و... حمایت می‌شود، مبلغ بسیار زیادی است. این پول باعث شده بسیاری از فعالان غیرواقعی حوزه نشر وارد این بازار شوند تا یارانه بگیرند. از قضا برخی از کسانی که سودجویانه وارد این حوزه می‌شوند، منتسبین به مدیران، مدیران بازنشسته یا نزدیکان آنها هستند. با حذف این یارانه و طبیعی کردن روند بازار کتاب، دست سودجویان کوتاه می‌شود.»

۵ سعید بیابانکی، شاعر

بسیاری از اشعار بیابانکی نه تنها در دایره علاقه‌مندان به شعر، که در میان مردم نیز از شهرت قابل قبولی برخوردار است. او سال‌ها در شورای شعر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حضور داشته و در چندین دوره از جشنواره شعر فجر داور بوده است.

دولت؛ حامی باشید نه مداخله‌گر!

✎ مدیریت فرهنگی؛ در کشوری مثل تاجیکستان که خود من چندین بار به آنجا سفر کرده‌ام، انتخاب وزیر فرهنگ و ارشاد را کلاً به اهالی فرهنگ و هنر واگذار می‌کنند. انتخاب وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در کشور ما بیشتر سیاسی بوده و این انتخاب، حتی در حد پیشنهاد یک گزینه نیز در دست اهالی فرهنگ نبوده است. پیشنهاد من منوط بر این است که انجمن‌های صنفی قدرتمند در کشور شکل بگیرند و حمایت شوند. این انجمن‌ها نباید وابسته به دولت باشند و باید فضایی مهیا شود تا حرف این انجمن‌های صنفی تأثیرگذار باشد. با این شیوه کسی که می‌خواهد وزیر فرهنگ شود، باید برنامه‌هایش را به این انجمن‌ها ارائه کند تا آنها این برنامه‌ها را نقد یا تأیید کنند.

✎ شعر؛ در حوزه شعر، بزرگ‌ترین اتفاقی که در کشور قرار بود شکل بگیرد، جشنواره شعر فجر بوده که البته هیچ وقت نتوانست به جایگاه جشنواره فیلم یا تئاتر فجر برسد. این جشنواره می‌تواند اصلاً نام «فجر» را نیز بر خود نداشته باشد، چه بسا خیلی‌ها نسبت به این نام حساسیت داشته باشند. بنابراین خوب است که هرسال جشنواره مثلاً به نام جشنواره شعر «ایران» - مثل جشن حافظ در حوزه سینما - برگزار شود و بهترین‌ها را در حیطه شعر انجمن‌های صنفی - و نه دولت - تعیین کنند. نقش دولت نیز در برگزاری این برنامه و برنامه‌های این چنینی صرفاً حمایت و پشتیبانی باشد. دولت باید اساساً یک نهاد حامی و ناظر باشد، نه نهاد مجری و مداخله‌گر.

✎ نشر؛ یارانه کاغذ باید هرچه زودتر تأمین شود که کاغذ به دست ناشر و کتاب به دست مخاطب ارزان برسد.

۶ سارا عرفانی؛ داستان نویس

سارا عرفانی، نویسنده جوان و خوش‌نامی است که در این سال‌ها با آثارش توانسته جایگاه خوبی در میان نوجوانان و جوانان پیدا کند. «پنجشنبه فیروزهای» از جمله آثار اوست که برچسب رمان دینی را بر خود دارد و تاکنون چاپ‌های متعددی را تجربه کرده است.

دولت؛ تشکیل اتاق‌های فکر قوی

نویسنده‌ها مثل جزیره‌هایی هستند که هرکدام احساس کنند در زمینه‌ای باید وارد میدان شوند، دست به قلم می‌شوند و اثری را خلق می‌کنند. یعنی بسیاری از آثاری که می‌بینیم، غالباً نتیجه دغدغه شخصی خود نویسنده است، نه سفارش یا حمایت یک نهاد یا یک مسؤول. کسی نیست که در این میان، پیشنهاد و سفارش درستی بدهد. وقتی می‌گوییم سفارش، منظورمان سفارشی فکر شده و اصولی است. افزون بر این، بعد از این که مسؤولی متوجه می‌شود نویسنده‌ای مشغول آفرینش اثری در یک موضوع مهم و ارزشمند است، باز هم هیچ حمایتی از نویسنده و اثرش صورت نمی‌گیرد. در حالی که متولیان فرهنگی باید اتاق فکرهای قوی تشکیل دهند تا زمینه‌هایی که باید در آنها فعالیت صورت گیرد، به‌درستی تعیین و تبیین شود. وقتی از حمایت

نشست علمی تحول در حوزه گردشگری و دولت سیزدهم برگزار می‌شود

به همت گروه فرهنگ پژوهی پژوهشکده فرهنگ و مطالعات اجتماعی پژوهشگاه، نشست علمی با موضوع تحول در حوزه گردشگری و دولت سیزدهم به صورت حضوری (محدود) و مجازی تحت نرم افزار اسکایپ برگزار می‌شود. به گزارش روابط‌عمومی پژوهشگاه، در این نشست به مدیریت محسن رادادی، مسعود نصرتی، شهاب طلائی و علی‌اصغر شالابیان سخنرانی خواهند کرد. این نشست روز یکشنبه ۲۰ تیر-۱۴۰۰ ساعت ۱۲ و ۳۰ دقیقه ۱۲ برگزار خواهد شد.

می‌توانیم مثل دیزنی باشیم

مصطفی مزرتی، تهیه‌کننده انیمیشن «روپاشهر» که به تازگی پروانه ساخت دریافت کرده است، در گفت‌وگو با مهر گفت: یک هنرمند با تمرین و پشتکار، فقط با دسترسی به اینترنت می‌توان همان کاری که حتی در دیزنی انجام می‌شود را در یک روستا انجام دهد. پیشرفت انیمیشن ایران کاملاً مشهود است و حتی قابل قیاس با ۱۰ سال پیش نیست. امید داریم نگاه مسؤولان و متولیان بیش از گذشته متوجه استعدادهای شهرستان‌ها شود.

سینما

۷ محسن علی‌اکبری، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون

محسن علی‌اکبری از تهیه‌کننده‌های با سابقه سینما و تلویزیون، در بحث کتان و سیاستگذاری سینما و حوزه فرهنگ و هنر هم صاحب‌نظر است و بارها در مصاحبه‌های مختلف، پیشنهادات کاربردی و سازنده‌ای به مدیران و مسؤولان ارائه داده است. علی‌اکبری در گفت‌وگو با جام جم، پیشنهادها مؤثری برای دولت و قوه قضاییه دارد، به امید این‌که رؤسای قوه‌مجریه و دستگاه قضا در عمل پذیرای این راهکارها باشند.

دولت؛ در باب اهمیت وزارت ارشاد

جناب آقای رئیسی، باید شخصی را به عنوان وزیر ارشاد انتخاب کنند که اشراف بر مشکلات و معضلات سینما و تئاتر و مطبوعات و به‌طور کلی درباره عرصه‌های مختلف فرهنگ و هنر داشته باشد. همچنین در انتخاب مدیران زیرمجموعه، قطعاً باید افراد بسیار متخصص و کارکشته در رشته‌های مربوطه انتخاب شوند. شاید مهم‌ترین هدف سینما و تئاتر ایران، بحث بنیان خانواده باشد اما چندان در رسیدن به آن موفق عمل نکرده‌ایم. در آغاز راه دولت و ارشاد، جلسات مشترکی با نویسندگان داشته باشند و در زمینه نمایشنامه و چه فیلمنامه‌های سینمایی و سریال‌های تلویزیونی، خواسته‌هایشان را خیلی شفاف مطرح کنند. تعیین یک چشم‌انداز دقیق، به ما به‌عنوان مجریان فرهنگ و هنر کمک می‌کند اما متأسفانه در این ۴۲ سال برنامه دقیقی در حوزه فرهنگ و هنر نداشتیم. دیگر در باید خیلی هدفمند حرکت کنیم و برنامه‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت داشته باشیم. انتظار دولت ما از دولت آقای رئیسی از همه دولت‌های قبلی بالاتر است، چون ایشان با سرعت بسیار زیاد حرکت می‌کنند، به سرعت تصمیم می‌گیرد و به سرعت اجرا می‌کند.

۸ سیدضیاء هاشمی، رئیس جامعه صنفی تهیه‌کنندگان

سیدضیاء هاشمی از تهیه‌کننده‌های با سابقه و ریشه‌دار سینماست که گرچه به لحاظ کمیت، فیلم‌های چندان زیادی نساخته اما همان‌ها به لحاظ موفقیت و ماندگاری، حرف‌های زیادی برای گفتن دارند. به جز این‌اواز مهم‌ترین فعالان صنفی در زمینه سینماست و همواره دغدغه بهبود شرایط سینماگران را دارد.

دولت؛ تخصص و تعهد

از رئیس جمهور منتخب می‌خواهیم براساس فرمایشات حضرت امیر که در نهج‌البلاغه هم آمده عمل کنند. تکريم مردم در تمام سیستم‌های دولتی و درهای بسته را باز کنند تا مردم مشکلات‌شان را بازگو کرده و درصد رفح آن برآیند. از افراد سالم و متخصص و متدین به کابینه استفاده کنند تا با افراد فاسد که تمام راهکارهایی که می‌توانند برای رسیدن به مقاصد شوم و فسادانگیز خود به کار برند، مبارزه کرده و کلاهبردارها را با داشتن پرونده‌های کوچک تخلف هم از سیستم خارج کنند. رئیس جمهور باید دستگاه‌ها را موظف به تکريم مردم کنند، همان‌طور که امیرالمومنین با مردم رفتار می‌کرد. حق ندارند با مردم بدرفتاری کنند، از کارمند تا مدیران عالی‌رتبه. تمام وزارتخانه‌ها دارای یک نظارت درست باشند و مردم اگر شکایتی از نحوه برخورد یا عدم انجام امورشان دارند، به آن دستگاه مراجعه کنند و پاسخگو باشند. مردم را کوچک و حقیر نبینند. اوایل انقلاب، مسؤول گزینش آموزش و پرورش بود و به علاوه چند شغل دیگر داشت، به جای ایجاد نگرانی برای افراد و سؤال پیچ‌کردنشان در عمل به آنها مهیا شدن دین را آموزش دادیم، اگر به توصیه امیر به استانداران توجه شود، نیاز به هیچ کار اضافی دیگر نیست. تکريم مردم و پیگیری کارهای مراجعان را در اولویت امور قرار دهند. من به تخصص در کنار تعهد معتقدم تا حکایت صحبت‌های وزیر نیرو درباره توصیه کم مصرف کردن برق توسط مشترکین برای صرفه‌جویی در منابع گاز و برق تکرار نشود. این تهیه‌کننده درباره توصیه‌ها درباره حوزه فرهنگ و هنر در دولت جدید هم بیان می‌کند، دولت، وزارت فرهنگ و ارشاد را تنها تصمیم‌گیرنده در تمام زمینه‌های نمایشی کشور بداند و دست دیگر ارگان‌ها و گروه‌های فشار را قطع کند. یک وزیر مقتدر، آگاه، فرهنگی و سالم انتخاب کند، زیرا این وزارتخانه تنها به مدیر سالم و آگاه نیاز دارد اما مدبری که بخواهد به ارگان‌ها و نهادها جواب پس دهد، کارایی ندارد.

۹ حبیب اسماعیلی، تهیه‌کننده سینما و پخش‌کننده فیلم

ببینید که دولت در این چند سال گذشته چقدر به سینمای اعتنا بود و بی‌مهری کرد که وقتی از حبیب اسماعیلی، بازیگر نام‌آشنای دهه‌های ۶۰ و ۷۰ و تهیه‌کننده سینما و پخش‌کننده فیلم خواستیم پیشنهادها و انتظاراتش از دولت و قوه قضاییه را به جام جم بگوید، گفت: «وگو گوش شنو؟» یا این حال این سینماگر با اخلاق، همیشه حرف‌ها و پیشنهادهای کارشناسانه‌ای برای گفتن دارد و امیدواریم این بار واقعاً گوش‌های شنوایی وجود داشته باشد.

دولت؛ به امید واکسیناسیون همه مردم

حبیب اسماعیلی قبل از این‌که توقعش را از دولت تازه بگوید، آرزو می‌کند ویروس کرونا ریشه‌کن شود، شیوع کرونا مسائل و مشکلات فراوانی در جامعه و در مشاغل مختلف به‌وجود آورده است به‌ویژه تبعات منفی این بیماری دامنگیر اهالی فرهنگ و هنر شده است. قیمت اجناس مختلف از لوازم خانگی تا اتومبیل و چیزهای دیگر با قبل از کرونا قابل مقایسه نیست و پنج تا ۱۰ برابر شده است. حالا ببینیم سینما چه روندی را طی کرد؟ قبل از کرونا، فیلمی داشتیم که ۴۰ میلیارد تومان هم در گیشه فروخت اما الان اگر فیلمی حتی چهار پنج میلیارد تومان هم بفروشد، همه کلاه‌شان را از خوشحالی بالا می‌اندازند. بالعکس اما هزینه‌های تولید به‌شدت افزایش یافته است. آن زمان فیلم‌ها معمولاً با دو میلیارد تومان تولید می‌شد اما الان دست‌کم زیر پنج میلیارد تومان تولید نمی‌شود. این روند و این وضعیت باعث می‌شود بپرسیم مگر اهالی فرهنگ ظلم کردند؟ مگر دزدی کردند که هم از آن سو، فروش فیلم‌هایشان سیر صعودی نداشته باشد و هم از این سروز به روز ضرر کنند؟

این تهیه‌کننده در ادامه به نقش دولت هم می‌رسد و می‌گوید: درباره سال گذشته حق را به دولت می‌دهیم که نتوانست آن‌طور که باید از فرهنگ و هنر و سینما حمایت مالی و جبران خسارت کند، چون همگی از شیوع کرونا غافلگیر شدیم و واقعا نمی‌شد آن را پیش‌بینی کرد. فکر کنم یکی از صبورترین گروه‌ها و مشاغل در این یکی دو ساله، اهالی فرهنگ و هنر بودند که همه‌جوره با این وضعیت و نداری‌ها کنار آمدند اما این انتظار می‌رود دولت بعد از یک‌سال از شیوع کرونا و با احتمال ادامه این وضعیت، چنین مسائل و پیشامدهایی را در بودجه پیش‌بینی و خسارت‌ها را جبران کند و برنامه‌هایی جدی و کاربردی برای معیشت و امنیت شغلی اهالی سینما داشته باشد.

متأسفانه امسال تا اینجا این اتفاق نیفتاده است و با پیک پنجم کرونا، احتمالاً باز هم با تعطیلی سالن‌های سینما مواجه خواهیم بود. فکر می‌کنم اهالی فرهنگ و هنر، خودشان دارند کمبودها و کم‌کاری‌های دولت را جبران می‌کنند. از دولت تازه انتظار داریم هرچه زودتر شرایط واکسیناسیون مردم را فراهم کند تا همه مشاغل و کسب و کارها به روند طبیعی خودشان برگردد، از جمله سینما و تئاتر و مردم با سلامتی و ایمنی کامل و اعتماد به برنامه‌های فرهنگی و هنری و نمایشی روی خوش نشان دهند و از آنها استقبال کنند.

قوه قضاییه؛ فرهنگسازی برای کاهش جرایم

اگر قوه قضاییه می‌خواهد جرایم کاهش پیدا کند، طلاق کم شود، اعتیاد کم شود و... باید فرهنگسازی شود. چون هرچقدر که فرهنگسازی شود، میزان جرایم به‌شدت کاهش پیدا می‌کند. چه بهتر که ما با فرهنگسازی بتوانیم به قوه قضاییه در کاهش جرایم کمک کنیم، از طرفی قوه قضاییه هم باید بیشتر از ظرفیت فرهنگ و هنر به‌ویژه سینما بهره ببرد. بنابراین قوه قضاییه نیاز به مدیران فرهنگی لایق و با پشتکار بالا دارد، همچنین نیاز به واحد‌های فرهنگی مؤثر دارد که بتوانند ارتباط مستقیمی با هنرمندان داشته باشند و در تعامل با اهالی سینما و تئاتر، اتاق فکرهای ویژه‌ای تشکیل دهند که نتیجه‌اش، خروجی این تصمیم‌گیری‌ها در قالب آثار نمایشی باشد.

قوه قضاییه؛ سرمشقی به نام نهج‌البلاغه

سیدضیاء هاشمی درباره قوه قضاییه هم می‌گوید: درباره قوه قضاییه بهتر است اول دست به دعا برداریم زیرا زیر ساخت‌ها در این حوزه دچار فساد است، به شکلی که بوی فساد در دادگاه‌ها استشمام می‌شود؛ از بی‌احترامی که به مراجعه‌کنندگان صورت می‌گیرد بگیریم تا کلیبی که به تازگی در فضای مجازی منتشر شد که به‌وضوح یک قاضی (هرچند بعداً دستگاه قضا هرگونه فعالیت ایشان در زمینه قضایی را تکذیب و خود شخص هم از مردم عذرخواهی کرد) می‌گوید قبلاً می‌گفتند «خدا، شاه، میهن!» امروز می‌گویند «خدا، قاضی، قاضی.» این چه استلالی است که قاضی حاکم بر سرشوات افراد است. اگر یک بار قاضی را وادار به عذرخواهی رسمی در رسانه ملی و مطبوعات کنند، کار درست می‌شود و اگر نه قوه قضاییه در مفسده‌ای که وجود دارد باقی خواهد ماند. بهتر است آقای اژهای، نهج‌البلاغه را سرمشق قراردهد و قضات را موظف به رفتار درست یا مراجعان کند، حتی اگر فرد مهمم است به دزدی. تهیه‌کننده فیلم «زمهریر» ادامه می‌دهد؛ با وجود کارچاق‌کن‌ها در مجتمع‌های قضایی کل کشور، قضاتی دیده می‌شوند که وقیحه‌انه برای حکم، درخواست پول می‌کنند که متأسفانه امری رایج شده. نیاز به هیچ کار اضافی دیگر نیست. تکريم مردم و عملکردشان زیر ذره‌بین باشد. نهاد نظارتی باید زیر نظر رئیس قوه باشد تا بتوان به عملکرد قوه قضاییه امیدوار شد. متأسفانه برخی از قضات به جرایم مختلف مبتلا هستند. قانون فصل الخطاب است و باید براساس قانون با متهم برخورد کنند. هاشمی درباره انتظار سینما از قوه قضاییه هم می‌گوید: باید درخصوص محصولات فرهنگی، امکانی برای برخورد با متخلفان و سارقان محصولات فرهنگی تعبیه شود زیرا محصول فرهنگی همه سرمایه یک تهیه‌کننده است. بیشتر با قاچاق DVD مواجه بودیم که با متخلفان برخورد می‌شد اما با پیشرفت تکنولوژی، تخلفات وسیع‌تر شده و امکان برخورد مناسب تعبیه نشده است.

قوه قضاییه؛ توجه به کپی‌رایت

حبیب اسماعیلی از قوه قضاییه انتظار قانونگذاری محکم و بازدارنده و ضمانت اجرایی مناسب درباره بحث قاچاق فیلم‌ها و سریال‌ها را دارد و می‌گوید: یکی از بزرگ‌ترین مشکلات سینمای ایران، سرقت و انتشار نسخه قاچاق و غیرقانونی فیلم‌ها و سریال‌ها در فضای مجازی و شبکه‌های ماهواره‌ای خارج از کشور یا در قالب فیزیکی و توزیع دی‌وی‌دی است.

بنابراین به ضرورت بحث کپی‌رایت و رعایت حق نشر و تکثیر می‌رسیم. در این سال‌ها، گاهی فیلم‌ها و سریال‌ها تنها ساعتی بعد از پخش رسمی در شبکه‌های مجازی و ماهواره‌ای به‌طور غیرقانونی پخش می‌شود. نبود قانون کپی‌رایت، بزرگ‌ترین لطمه را به فیلم و اثر می‌زند و ضرر و زیانش را برای تهیه‌کننده دو برابر می‌کند. انتظار داریم قوه قضاییه به این مهم رسیدگی و آن را قانونمندتر کند تا برخوردی جدی با قاچاقچیان فیلم در داخل و خارج از کشور صورت بگیرد.

۱۰

علی سرتیپی، تهیه‌کننده

علی سرتیپی این سال‌ها چندان نشانی از در آغاز دهه ۷۰ ندارد، چه از نظر چهره و چه از نظر جایگاه و مقام در سینما. حال با نقوذترین و پرقدت‌ترین چهره سینمای پخش و توزیع فیلم یاد می‌کنند. از این سرتیپی به دولت و قوه قضاییه که در گرام جم مطرح کرده، اهمیت پیدا می‌کند.

دولت؛ فاصله از سیاسی‌سازی

پیشنهاد علی سرتیپی به دولت، سینما دارد. او می‌گوید: در حوزه سینما داران و پخش‌کننده‌ها و تهیه‌کننده‌ها و صنف بیشتر تحت فشار بوده‌اند که این سالن‌ها و دفاتر بتوانند قطعاً اینها با توجه به این شرایط ما را باز نکنند.

به نظر باید سینما را از سیاسی‌ش همان‌طور که در دنیا هست، بشیر. فیلمسازی کم‌شود، سینما روی دیده‌ایم که روی بعضی از فیلم‌ها همان‌چند سال بعد پخش می‌گیرد و هم حتی تلویزیون آن را پخش‌خوشبختانه امسال سلب‌رتی‌ها از دولت هم فاصله بگیرد و آزادی بدهد تا فیلم‌ها بتوانند به مس

ارزان‌ترین تفریح مردمی است. از آن می‌تواند روی پای خودش بایستد و

قوه قضاییه؛ سعه‌صدر

این تهیه‌کننده و پخش‌کننده فی این‌گونه مطرح می‌کند: نگاه سیاست‌دار بتواند آن را ابزار کند. اجازه نقد سعه‌صدر داشته باشند.

اگر بشود در حوزه کپی‌رایت هم طو ما هواره‌ای بسته شود که خیلی تاراج نبرند. البته این موضوع ص تعاملات بین‌المللی دارد اما اگر ایرانی در خارج از کشور پشتیبیا خواهد بود.

۱۱

معمولاً زنان فیلمساز در سینما برای فیلم ندارند و اگر هم هر از گاهی این اتفاق رخ دهد و جنگ یا تجربه‌اندوژی سینمایی در این شاخص و متفاوتی چون انشیه‌شاه حس تجربه‌رزمند بودن در دوران جنگ را به هم‌کشاند و همچنان دغدغه ساخت در ارتباط با جبهه و جنگ را دارد. او در جام جم، پیشنهاداتش خطاب به آقای رئیسی و محسنی‌اژهای را این‌طور مطرح می‌کند.

دولت؛ اهمیت انتخاب‌ای

انشیه‌شاه حسینی درباره دولت حساسیت بیشتری دارد؛ از آقای خواشش می‌کنم برای انتخاب این وزیر اقتصاد، وزیر فرهنگ و ارشاد، امروز کشور است. وزیر فرهنگ و فرهنگسازی درست‌حتی می‌تواند اقتصاد و فرهنگ، آسیب ببیند. دی حساسیت روی وزیر دفاع هم از همه اینها مهم‌تر، معاون اول محسن رضایی باشد، چون هم هم‌مساله فرهنگ و هم بحث دفاع. باعث می‌شود هم کار آقای رئیسی سال‌ها، نفس راحتی بکشند.

قوه قضاییه؛ به‌صغیر و کبیر

انشیه‌شاه حسینی از قوه قضایی جرائم را دارد؛ از آقای محسنی‌اژهای رحم نکند و شمشیر را ز رو بکشد که احساس می‌کند کوچک‌ترین معنوی رحم نکند، چون در آن صو

نزدیک می‌شویم. من مدتی در دانشگاه تهران، درس که در اولین روز آموختم، بررسی دو قضایی از مهم‌ترین نشانه‌های دمی خلی به آقای محسنی‌اژهای با س رئیس‌امیدوارم که فارغ از نام آن برخورد کند و در رابطه با حق، می‌ایشان در قوه قضاییه باید شدید دستگاه قضا باشد.